

Charta EU: Standardní podmínky svobody sdělovacích prostředků v celé EU

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 21. května 2013 o Chartě EU: standardní podmínky svobody sdělovacích prostředků v celé EU (2011/2246(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 19 Všeobecné deklarace lidských práv, článek 19 Mezinárodní úmluvy o občanských a politických právech a Úmluvu UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů,
- s ohledem na článek 10 Evropské úmluvy o lidských právech, judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, na prohlášení, doporučení a usnesení Rady ministrů a parlamentního shromáždění Rady Evropy, dokumenty Benátské komise a komisaře Rady Evropy pro lidská práva o svobodě projevu, informací a sdělovacích prostředků,
- s ohledem na článek 11 Listiny základních práv EU, články 2, 7 a 9 až 12 Smlouvy o Evropské unii, články Smlouvy o svobodě usazování, volném pohybu služeb, osob a zboží, hospodářské soutěži a státní podpoře a článek 167 Smlouvy o fungování Evropské unie (kultura),
- s ohledem na protokol o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech připojený ke Smlouvě o Evropské unii, nazývaný Amsterodamský protokol,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách)¹,
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise o pluralitě sdělovacích prostředků v členských státech Evropské unie (SEC(2007)0032),
- s ohledem na Evropskou chartu svobody tisku²,
- s ohledem na skutečnost, že Komise ustavila skupinu na vysoké úrovni pro svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků,
- s ohledem na svá usnesení ze dne 20. listopadu 2002 o koncentraci sdělovacích prostředků³, ze dne 4. září 2003 o stavu dodržování základních práv v Evropské unii v roce 2002⁴, ze dne 4. září 2003 o televizi bez hranic⁵, ze dne 6. září 2005 o uplatňování článků 4 a 5 směrnice 89/552/EHS („Televize bez hranic“) ve znění směrnice 97/36/ES

¹ Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1.

² <http://www.pressfreedom.eu/en/index.php>.

³ Úř. věst. C 25 E, 29.1.2004, s. 205.

⁴ Úř. věst. C 76 E, 25.3.2004, s. 412.

⁵ Úř. věst. C 76 E, 25.3.2004, s.453.

v letech 2001 a 2002¹, na usnesení ze dne 22. dubna 2004 o nebezpečí porušování svobody projevu a informační svobody v EU, a zejména v Itálii (čl. 11 odst. 2 Listiny základních práv)², ze dne 25. září 2008 o koncentraci a pluralitě sdělovacích prostředků v Evropské unii³ a ze dne 25. listopadu 2010 o veřejnoprávním vysílání v digitální době: budoucnost duálního systému⁴, a ze dne 10. března 2011 o mediálním zákonu v Maďarsku⁵,

- s ohledem na probíhající Evropskou iniciativu pro pluralitu sdělovacích prostředků⁶, kterou registrovala Komise a jejímž cílem je ochrana plurality sdělovacích prostředků harmonizací vnitrostátních předpisů týkajících se vlastnictví sdělovacích prostředků a transparentnosti, střetu zájmů v souvislosti s politickými funkcemi a nezávislosti orgánů dohledu nad sdělovacími prostředky,
- s ohledem na body odůvodnění 8 a 94 směrnice o audiovizuálních mediálních službách, v nichž se uvádí, že je třeba zabránit jakémukoli jednání, které by mohlo podporovat vytvoření dominantního postavení či omezení plurality, a zajistit, aby nezávislé regulační orgány mohly vykonávat svou činnost nestranně a transparentně,
- s ohledem na práci, kterou OBSE vykonala v oblasti svobody sdělovacích prostředků, zejména na práci jejího zástupce pro svobodu sdělovacích prostředků, na související zprávy a na projev, jenž byl prezentován prostřednictvím videa na slyšení, které uspořádal dne 6. listopadu 2012 Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a které se týkalo svobody sdělovacích prostředků,
- s ohledem na zprávy nevládních organizací o sdělovacích prostředcích, mimo jiné na zprávy organizace Reportéři bez hranic (seznamy zemí, pokud jde o svobodu tisku) a Freedom House (zprávy o svobodě tisku),
- s ohledem na studie o problematice sdělovacích prostředků zveřejněné Parlamentem⁷ a Střediskem pro pluralitu a svobodu sdělovacích prostředků Evropského univerzitního institutu⁸,
- s ohledem na nezávislou studii „Ukazatele mediální plurality v členských státech – směrem k přístupu založenému na hodnocení rizik“ vypracovanou na žádost Komise v roce 2007, která byla zveřejněna v roce 2009⁹, v níž je definován nástroj pro sledování sdělovacích prostředků a ukazatele s cílem zdůraznit hrozby, pokud jde o pluralitu

¹ Úř. věst. C 193 E, 17.8.2006, s. 117.

² Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004, s. 1026.

³ Úř. věst. C 8 E, 14.1.2010, s. 75.

⁴ Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 50.

⁵ Úř. věst. C 199 E, 7.7.2012, s. 154.

⁶ www.mediainitiative.eu

⁷ „Právo občana na informace: právní předpisy a politika EU a jejich členských států“, červen 2012, k dispozici na adrese:

<http://www.europarl.europa.eu/committees/fr/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=75131>

⁸ <http://cmpf.eui.eu/Home.aspx>

⁹ Na jejím vypracování se podílely Katolická univerzita v Lovani – ICRI, Jönköping International Business School - MMTC, Central European University - CMCS a Ernst & Young Consultancy Belgium

sdělovacích prostředků,

- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanovisko Výboru pro kulturu a vzdělávání (A7-0117/2013),
- A. vzhledem k tomu, že sdělovací prostředky mají zásadní význam coby „veřejní strážci“ demokracie, neboť umožňují občanům, aby uplatňovali své právo na informace, kontrolu a posouzení opatření a rozhodnutí osob využívajících nebo majících moc nebo vliv, zejména při volebních konzultacích; vzhledem k tomu, že mohou také plnit úlohu při formování veřejné agendy na základě autority, které požívají jako strážci informací, v důsledku čehož přispívají k vytváření veřejného mínění;
- B. vzhledem k tomu, že svoboda projevu ve veřejné sféře se ukázala jako jeden z formativních prvků demokracie a právního státu jako takového a je zásadní pro jejich existenci a přetrvání; vzhledem k tomu, že svobodné a nezávislé sdělovací prostředky a svobodná výměna informací hrají rozhodující úlohu v procesech demokratické transformace, které probíhají v nedemokratických režimech, a proto se Komise žádá, aby pečlivě monitorovala situaci v oblasti svobody a pluralismu sdělovacích prostředků v přístupujících zemích a aby věnovala dostatečnou pozornost úloze svobodných sdělovacích prostředků při podpoře demokracie po celém světě;
- C. vzhledem k tomu, že svoboda sdělovacích prostředků je základním kamenem hodnot zakotvených ve Smlouvách, jako jsou demokracie, pluralismus a dodržování práv menšin; vzhledem k tomu, že historie sdělovacích prostředků byla ve jménu „svobody tisku“ základním prvkem při prosazování myšlenek demokracie a rozvoji evropského ideálu v dějinách;
- D. vzhledem k tomu, že svoboda a pluralismus sdělovacích prostředků a nezávislost žurnalistiky představují základní prvky při výkonu činností sdělovacích prostředků v Unii, zejména v rámci jednotného trhu; vzhledem k tomu, že jakékoli omezení svobody a pluralismu sdělovacích prostředků a nezávislosti žurnalistiky proto představuje rovněž omezení svobody přesvědčení a také hospodářské svobody; vzhledem k tomu, že novináři by neměli podléhat tlaku ze strany majitelů, řídicích pracovníků, vlád, ani tlaku v důsledku finančních omezení;
- E. vzhledem k tomu, že autonomní a silná veřejná sféra, která se zakládá na nezávislých a pluralitních sdělovacích prostředcích, vytváří základní podmínky, v nichž vzkvétají kolektivní svobody občanské společnosti, jako je právo shromažďování a sdružování, a individuální svobody, jako je právo na svobodu projevu a právo na přístup k informacím;
- F. vzhledem k tomu, že základní práva na svobodu projevu a poskytnutí informací mohou být zaručena pouze prostřednictvím svobody a plurality sdělovacích prostředků, přičemž novináři a sdělovací prostředky mohou uplatňovat své právo a povinnost informovat občany o událostech a rozhodnutích veřejného zájmu čestně, nestranně a neutrálně; vzhledem k tomu, že každý člen společnosti má právo vyjádřit své názory demokraticky a pokojným způsobem;
- G. vzhledem k tomu, že Evropský soud pro lidská práva uložil členským státům aktivní

povinnost zajistit pluralitu sdělovacích prostředků vyplývající z článku 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, která obsahuje ustanovení podobná těm, jež jsou obsažena v článku 11 Listiny základních práv Evropské unie, která je součástí *acquis communautaire*;

- H. vzhledem k tomu, že informace ze své podstaty a zejména díky technologickému vývoji v posledních desetiletích překračují zeměpisné hranice a plní zásadní úlohu při informování národních komunit žijících v zahraničí, přičemž jsou nástrojem umožňujícím vzájemné poznávání a chápání bez ohledu na hranice a státy; vzhledem k tomu, že internetové sdělovací prostředky, ale nejen ony, získaly globální charakter, od něhož se nyní odvíjí očekávání a potřeby veřejnosti a především spotřebitelů, pokud jde o informace; vzhledem k tomu, že změny v oblasti sdělovacích prostředků a komunikačních technologií redefinovaly oblast výměny informací a způsob, jakým jsou lidé informováni a jakým se utváří názor veřejnosti;
- I. vzhledem k tomu, že celoevropská veřejná sféra založená na neustálém a trvalém dodržování svobody a plurality sdělovacích prostředků je základním prvkem integračního procesu Unie v souladu s hodnotami stanovenými ve Smlouvách, odpovědností evropských orgánů a rozvojem evropské demokracie, například v případě voleb do Evropského parlamentu; vzhledem k tomu, že živý, konkurenční a pluralitní mediální prostor audiovizuálních i tištěných sdělovacích prostředků podněcuje zapojení občanů do veřejné diskuse, které je základním předpokladem řádně fungujícího demokratického systému;
- J. vzhledem k tomu, že nevládní organizace, sdružení monitorující svobodu sdělovacích prostředků, Rada Evropy, OBSE i Evropský parlament ve svých studiích a usneseních informují o hrozbách, které pro svobodné a nezávislé sdělovací prostředky představují vlády států, a to i vlády členských států EU, a varují před nimi¹;
- K. vzhledem k tomu, že Rada Evropy a OBSE se zabývaly lidským a demokratickým rozměrem komunikace prostřednictvím podrobných prohlášení, usnesení, doporučení, stanovisek a zpráv o svobodě sdělovacích prostředků, pluralitě a jejich koncentraci, a vytvořily tak důležitý orgán pro společné celoevropské minimální standardy v této oblasti;
- L. vzhledem k tomu, že Evropská unie se zavázala, že bude chránit a prosazovat pluralitu sdělovacích prostředků coby základní pilíř práva na informace a svobodu projevu, což jsou základní prvky aktivního občanství a participativní demokracie, jak je uvedeno v článku 11 Listiny základních práv;
- M. vzhledem k tomu, že na základě kodaňských kritérií je svoboda sdělovacích prostředků

¹ Tyto hrozby zahrnují přímou nebo nepřímou stranickou politickou kontrolu a vliv na sdělovací prostředky nebo kontrolní orgány sdělovacích prostředků, zákaz vstupu na trh nebo omezování vstupu na trh některým sdělovacím prostředkům prostřednictvím udělování licencí k vysílání a schvalovacích postupů, špatné využívání nebo zneužívání pravidel vnitrostátní nebo vojenské bezpečnosti a veřejného pořádku nebo morálky s cílem nastolit cenzuru a zamezit přístupu k dokumentům a informacím, porušování zásady zachování důvěrnosti zdrojů, nedostatečné právní předpisy týkající se koncentrace vlastnictví sdělovacích prostředků a střetu zájmů a využívání reklamy k ovlivnění redakčního pojetí.

kritériem způsobilosti pro přistoupení kandidátských zemí k EU a rovněž jednou ze zásad, které EU prosazuje ve své zahraniční politice; vzhledem k tomu, že EU a její členské státy by měly následovně jít příkladem, a zjistit tak důvěryhodnost a soudržnost;

- N. vzhledem k tomu, že Parlament opakovaně vyjádřil obavy ohledně svobody sdělovacích prostředků, plurality a koncentrace vlastnictví sdělovacích prostředků a vyzval Komisi jako strážkyni Smluv, aby přijala náležitá opatření, mimo jiné návrh legislativní iniciativy v této věci;
- O. vzhledem k tomu, že dne 16. ledna 2007 Komise zahájila „postup ve třech krocích“, který sestává z pracovního dokumentu útvarů Komise o pluralitě sdělovacích prostředků, nezávislé studie o pluralitě sdělovacích prostředků obsahující ukazatele pro hodnocení plurality médií a stanovení případných rizik v členských státech EU (která měla být vypracována v roce 2007) a sdělení Komise o ukazatelích plurality médií v členských státech EU (které mělo být vypracováno v roce 2008), po němž měla následovat veřejná konzultace¹; vzhledem k tomu, že nástroj pro pluralitu sdělovacích prostředků popsany v nezávislé studii ještě nebyl zaveden;
- P. vzhledem k tomu, že Komise tento postup bohužel zastavila, neboť ani sdělení ani veřejná konzultace se nikdy neuskutečnily;
- Q. vzhledem k tomu, že se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost se Listina základních práv stala závaznou; vzhledem k tomu, že Listina je prvním mezinárodním dokumentem, který jasně stanoví, že „svoboda a pluralita sdělovacích prostředků musí být respektována“ (čl. 11 odst. 2); vzhledem k tomu, že Smlouvy poskytují EU mandát a pravomoci k tomu, aby zajistila, že v Unii budou dodržována všechna základní práva, zejména na základě článků 2 a 7 SEU;
- R. vzhledem k tomu, že členské státy mají povinnost vytrvale podporovat a chránit svobodu myšlení, projevu, informací a sdělovacích prostředků, protože to jsou zásady, které jsou zaručeny také v jejich ústavách a zákonech, a také poskytovat občanům nestranný a rovný přístup k různým zdrojům informací, a tak i k různým hlediskům a názorům; vzhledem k tomu, že mají kromě toho povinnost respektovat a chránit soukromý a rodinný život, domov, komunikaci a osobní údaje občanů, jak stanoví články 7 a 8 Listiny; vzhledem k tomu, že v případě závažného ohrožení nebo porušení těchto svobod v některém členském státě je Unie na základě svých pravomocí zakotvených ve Smlouvách a v Listině povinna včas a účinně zasáhnout na ochranu evropského demokratického a pluralitního řádu a základních práv;
- S. vzhledem k tomu, že EU disponuje pravomocemi v oblasti sdělovacích prostředků, pokud jde o vnitřní trh, audiovizuální politiku, hospodářskou soutěž, včetně státní podpory, telekomunikace a základní práva; vzhledem k tomu, že Parlament uvedl, že na tomto základě by měly být stanoveny základní minimální standardy s cílem zajistit, zaručit a prosazovat svobodu informací a odpovídající úroveň plurality sdělovacích prostředků a nezávislé řízení sdělovacích prostředků²; vzhledem k tomu, že Komise pověřila Středisko pro pluralitu a svobodu sdělovacích prostředků Evropského univerzitního institutu, aby provedlo analýzu o rozsahu pravomoci EU v oblasti svobody sdělovacích

¹ <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/07/52>

² Viz odstavec 6 usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. března 2011 o mediálním zákonu v Maďarsku.

prostředků;

- T. vzhledem k tomu, že narůstají obavy, pokud jde o problémy a tlak, kterým sdělovací prostředky – především veřejnoprávní vysílací subjekty – čelí, pokud jde o vydavatelskou nezávislost, nábor zaměstnanců, nejisté podmínky zaměstnání, autocenzuru, pluralitu, neutralitu a kvalitu informací, dostupnost a finanční prostředky, a které jsou důsledkem neoprávněných politických a finančních zásahů i ekonomické krize;
- U. vzhledem k tomu, že existují obavy v souvislosti s vysokou mírou nezaměstnanosti novinářů v Evropě a vysokým podílem novinářů, kteří pracují na volné noze, tj. v podmínkách omezené pracovní stability a podpory a v atmosféře velké nejistoty;
- V. vzhledem k tomu, že soukromé sdělovací prostředky se potýkají s narůstající domácí i přeshraniční koncentrací, s mediálními konglomeráty, jež distribuují své produkty do různých zemí a zvyšují investice do sdělovacích prostředků v rámci EU, a s neevropskými investory a sdělovacími prostředky, jejichž vliv v Evropě roste, což vede k monopolizaci informací a oslabení plurality názorů; vzhledem k tomu, že existují jisté obavy ohledně zdrojů financování některých soukromých sdělovacích prostředků, a to i v EU;
- W. vzhledem k tomu, že evropská veřejnost vyjádřila formou řady anket, průzkumů veřejného mínění a veřejných iniciativ své znepokojení nad zhoršováním situace v oblasti svobody a plurality sdělovacích prostředků a opakovaně žádala EU, aby přijala opatření na zachování svobody sdělovacích prostředků a rozvoj silného, nezávislého a pluralitního prostředí sdělovacích prostředků;
- X. vzhledem k tomu, že zrychlení tempa zpravodajského cyklu vedlo u části novinářů k vážným nedostatkům v jejich práci, jako je upouštění od kontroly a dvojí kontroly novinářských zdrojů;
- Y. vzhledem k tomu, že rozvoj digitálního prostředí může hrát významnou úlohu v přístupu evropských občanů k informacím online;
- Z. vzhledem k tomu, že mediální krajina prochází zásadními změnami; vzhledem k tomu, že obzvláště v době současné hospodářské krize roste počet novinářů zaměstnaných za nejistých podmínek, kteří se potýkají s nedostatečným sociálním zabezpečením ve srovnání s normami na trhu práce a musí čelit různým výzvám souvisejícím s vývojem novinářské profese do budoucna;
- AA. vzhledem k tomu, že Evropský parlament obdržel petice, v nichž občané vyjádřili stejné znepokojení a žádali, aby evropské orgány a konkrétně pak Parlament přijaly příslušná opatření;
- AB. vzhledem k tomu, že technologické změny, které přinesl internet, osobní výpočetní technika a nejnověji pak mobilní výpočetní technika, výrazně změnila informační infrastrukturu takovým způsobem, který měl vliv na obchodní model tradičních sdělovacích prostředků, zejména pokud jde o jejich závislost na reklamě, a tím ohrozily existenci některých mediálních titulů, které plní důležitou občanskou a demokratickou úlohu; vzhledem k tomu, že je proto povinností orgánů veřejné moci na úrovni členských států i na úrovni Unie vytvořit soubor nástrojů, které by byly k dispozici v tomto přechodném období a které by pomohly zajistit přežití těchto hodnot a úkolů

vykonávaných nezávislými sdělovacími prostředky, a to bez ohledu na to, jakou technologickou platformu si nyní nebo v budoucnu zvolí; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby uskutečnila studii o dopadech technologických změn na obchodní model sdělovacích prostředků a jejich důsledcích pro svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků;

- AC. vzhledem k tomu, že nedávná hospodářská krize zhoršila problémy mediálních titulů tím, že se prohloubila nejistota novinářské práce a že prostředí sdělovacích prostředků je náchylnější k hospodářským a politickým tlakům, ale také zranitelnější samo o sobě; vzhledem k tomu, že tyto jevy měly obzvláštní dopad na takové žurnalistické žánry, jejichž realizace je nákladnější nebo časově náročnější, a to na investigativní žurnalistiku, reportáže a vysílání mezinárodních a evropských korespondentů; vzhledem k tomu, že tyto okruhy žurnalistiky jsou důležité k zajištění odpovědnosti veřejných a politických orgánů, potírání zneužívání ekonomické a institucionální moci a k odhalení a stíhání trestné činnosti v sociální, environmentální a humanitární oblasti; vyzývá Komisi, aby uskutečnila studii o dopadech krize a nejistého zaměstnaneckého poměru na novináře s cílem analyzovat a pokusit se o nápravu důsledků této nejistoty na svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků;
- AD. vzhledem k tomu, že technologické změny, různorodé skupiny nezávislých profesionálních novinářů a nabytí pluralitních schopností potřebných k získání a produkování kvalitních informací dnes rovněž přináší příležitosti k vytváření nových nadnárodních novinářských podniků založených na různých platformách, které je možné podporovat prostřednictvím veřejných i tržně orientovaných politik;
1. vyzývá členské státy a Evropskou unii, aby dodržovaly, zajišťovaly, chránily a podporovaly základní právo na svobodu projevu a informací a svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků, a vyvinuly nebo podpořily obranné mechanismy a zabránily vytváření mechanismů, které ohrožují svobodu v oblasti sdělovacích prostředků, jako jsou pokusy o nepřiměřený politický vliv či tlak a zavedení stranické kontroly a cenzury sdělovacích prostředků nebo limitování či neoprávněné omezování svobody a nezávislosti masových sdělovacích prostředků pro účely soukromého či politického zájmu, nebo ohrožování veřejných vysílacích subjektů po finanční stránce;
 2. vyzývá členské státy a EU k zajištění toho, aby pro výběr a jmenování ředitelů veřejnoprávních sdělovacích prostředků, správních rad, rad pro sdělovací prostředky a regulačních orgánů byly zavedeny právně závazné postupy a mechanismy, které jsou transparentní, jsou založeny na zásluhách a nesporných zkušenostech a zajišťují profesionalitu, integritu a nezávislost, a rovněž maximální shodu, pokud jde o zastoupení celého politického a sociálního spektra, právní jistotu a kontinuitu namísto politických a stranických kritérií, která jsou založena na systému rozdělování funkcí odměnou za prokázané služby v souvislosti s výsledky voleb a závisí na vůli osob, jež jsou u moci; poukazuje na to, že každý členský stát by měl sestavit seznam kritérií pro jmenování ředitelů či správních rad sdělovacích prostředků v souladu se zásadami nezávislosti, integrity, získaných zkušeností a profesionality; vyzývá členské státy, aby poskytly záruky zajištění nezávislosti rad sdělovacích prostředků a regulačních orgánů na politickém vlivu vlád, parlamentní většiny či jakékoli jiné společenské skupiny;
 3. zdůrazňuje, že pluralita sdělovacích prostředků a novinářská nezávislost jsou pilířem svobody sdělovacích prostředků, pokud jde o zajištění toho, aby byly sdělovací

prostředky rozrůzněny, byl zaručen přístup různých sociálních a politických subjektů a názorů (včetně nevládních organizací, občanských sdružení, menšin atd.) a byla poskytnuta široká škála pohledů na věc;

4. vyzývá členské státy k zajištění toho, aby kulturní společenství rozdělená do několika regionálních správ nebo členských států měla přístup ke sdělovacím prostředkům ve svém jazyce a aby nebyla přijímána žádná politická rozhodnutí, která by tento přístup omezila;
5. připomíná, že členské státy musejí podle Evropského soudu pro lidská práva zajistit pluralitu sdělovacích prostředků v souladu s článkem 10 Evropské úmluvy o lidských právech; zdůrazňuje, že článek 10 této úmluvy obsahuje ustanovení podobná ustanovením článku 11 Listiny základních práv Evropské unie, která je součástí *acquis communautaire*;
6. zdůrazňuje, že by Komise měla zajistit, aby členské státy zaručily náležité uplatňování Listiny základních práv na svém území, a to na základě plurality sdělovacích prostředků, rovného přístupu k informacím a respektování nezávislosti tisku prostřednictvím neutrality;
7. upozorňuje na to, že podle kodaňských kritérií musí země, které mají v úmyslu přistoupit k Evropské unii, dodržovat *acquis communautaire*, jehož součástí je Listina základních práv, a zejména její článek 11, který požaduje dodržování svobody a plurality sdělovacích prostředků; na druhou stranu připomíná, že ačkoli jsou i stávající členské státy povinny Listinu respektovat, neexistuje žádný mechanismus, který by zajistil, aby tomu tak skutečně bylo;
8. zdůrazňuje zásadní úlohu skutečně vyváženého evropského duálního systému, v němž hrají soukromé a veřejnoprávní prostředky odpovídající úlohu a který by měl být chráněn, jak požaduje Parlament, Komise a Rada Evropy; konstatuje, že v multimediální společnosti, v níž v současné době existuje mnoho čistě komerčně motivovaných aktérů globálního trhu, jsou veřejnoprávní mediální služby zásadně důležité; připomíná důležitou úlohu veřejnoprávních sdělovacích prostředků, které občané financují prostřednictvím státu, aby byly schopny plnit jejich potřeby, i institucionální povinnost poskytovat vysoce kvalitní, přesné a spolehlivé informace pro široký okruh veřejnosti, které mají být nezávislé na vnějším tlaku a soukromých i politických zájmech a zároveň nabízet prostor pro specifické segmenty, které nemusí být pro soukromé sdělovací prostředky finančně zajímavé; zdůrazňuje, že soukromé sdělovací prostředky mají podobné povinnosti, zejména pokud jde o záležitosti institucionální a politické povahy, jako například v kontextu konání voleb, referend atd.; zdůrazňuje, že je třeba zaručit profesionální nezávislost vnitrostátních zpravodajských agentur a zabránit vzniku nových monopolů;
9. uznává, že pokračující autoregulační a nelegislativní iniciativy, jsou-li nezávislé, nestranné a transparentní, plní v oblasti zajištění svobody sdělovacích prostředků významnou úlohu; vyzývá Komisi, aby přijala opatření, jež podpoří nezávislost sdělovacích prostředků a jejich regulačních agentur jak na zájmech státu (a to i na evropské úrovni), tak na silných komerčních zájmech;
10. připomíná zvláštní a příznačnou úlohu veřejnoprávních sdělovacích prostředků, jak je uvedeno v Amsterodamském protokolu o veřejnoprávním vysílání v členských státech;
11. připomíná, že protokol 29 připojený ke Smlouvám uznává, že systém veřejnoprávního

vysílání v členských státech je přímo spjat s demokratickými, společenskými a kulturními potřebami každé společnosti a s potřebou zachovat pluralitu sdělovacích prostředků; předpokládá tudíž, že členské státy mohou financovat veřejnoprávní vysílání pouze tehdy, pokud se toto financování poskytuje na plnění poslání veřejnoprávní služby a pokud nemá vliv na podmínky a hospodářskou soutěž v Unii v takovém rozsahu, který by byl v rozporu se společným zájmem;

12. zdůrazňuje význam náležitého, přiměřeného a stabilního financování veřejnoprávních sdělovacích prostředků, které zaručí jejich politickou a ekonomickou nezávislost a umožní jim v plné míře dostát jejich poslání mj. v rámci jejich sociální, vzdělávací, kulturní a demokratické úlohy, přizpůsobit se digitálnímu prostředí a přispět k budování informační a znalostní společnosti podporující začlenění, v níž budou reprezentativní a kvalitní sdělovací prostředky dostupné všem; vyjadřuje obavy nad současnou tendencí v některých členských státech provádět zbytečně velké rozpočtové škrty nebo omezovat činnost veřejnoprávních sdělovacích prostředků, což snižuje jejich schopnost plnit své poslání; naléhavě žádá členské státy, aby tento trend zvrátily a zajistily stabilní, udržitelné, náležité a předvídatelné financování veřejnoprávních sdělovacích prostředků;
13. zdůrazňuje, že opatření pro regulaci přístupu sdělovacích prostředků na trh prostřednictvím udělování licencí k vysílání a schvalovacích postupů, pravidel ochrany státu, vnitrostátní a vojenské bezpečnosti a veřejného pořádku a pravidel veřejné morálky a ochrany dětí by neměla být zneužívána za účelem politické nebo stranické kontroly či cenzury sdělovacích prostředků a neměla by porušovat základní právo občanů na informace o záležitostech veřejného zájmu a významu; zdůrazňuje, že je v tomto ohledu nutné zajistit náležitou rovnováhu; upozorňuje, že sdělovací prostředky by neměly být ohrožovány vlivy skupin sledujících konkrétní zájmy a lobbistických skupin, ekonomickými subjekty nebo náboženskými skupinami;
14. vyzývá Komisi a členské státy, aby uplatňovaly pravidla hospodářské soutěže a pravidla pro oblast sdělovacích prostředků, a zajistily tak hospodářskou soutěž s cílem řešit a problematiku dominantního postavení některých subjektů a předcházet ji, a to například stanovením nižších prahových hodnot v oblasti hospodářské soutěže než je tomu u jiných tržů, dále aby zajistily přístup nových subjektů na trh, zasahovaly v případě přílišné koncentrace vlastnictví sdělovacích prostředků a pokud je jejich pluralita, nezávislost a svoboda ohrožena, aby bylo zajištěno, že všichni občané EU budou mít přístup ke svobodným a různorodým sdělovacím prostředkům ve všech členských státech, a aby v oblastech, kde je to nutné, doporučily zlepšení; zdůrazňuje, že tiskové koncerny, které jsou ve vlastnictví podniků, jež mohou udělovat veřejné zakázky, představují riziko pro nezávislost sdělovacích prostředků; vyzývá Komisi, aby posoudila, jaká je souvislost mezi stávajícími pravidly hospodářské soutěže a rostoucí koncentrací vlastnictví a řízení komerčních sdělovacích prostředků v členských státech; vyzývá Komisi, aby navrhla konkrétní opatření na ochranu plurality sdělovacích prostředků a pro předcházení přílišné koncentraci vlastnictví sdělovacích prostředků;
15. zdůrazňuje, že je nutné věnovat pozornost míře koncentrace vlastnictví sdělovacích prostředků v členských státech, přičemž upozorňuje na to, že pojem pluralita sdělovacích prostředků zahrnuje celou řadu otázek, jako jsou zákaz cenzury, ochrana zdrojů a informátorů, záležitosti spojené s nátlakem ze strany politických činitelů a tržních sil, s transparentností, pracovními podmínkami novinářů, orgány pro kontrolu sdělovacích prostředků, kulturní rozmanitostí, vývojem nových technologií, neomezeným přístupem

k informacím a komunikaci, necenzurovaným přístupem k internetu a s digitální propastí; je přesvědčen, že vlastnictví a řízení sdělovacích prostředků by mělo být transparentní a nemělo by být předmětem koncentrace vlastnictví; zdůrazňuje, že koncentrace vlastnictví ohrožuje pluralitu a kulturní rozmanitost a vede k uniformitě mediálního obsahu;

16. vyzývá k tomu, aby byla stanovena pravidla pro náležité řešení a vyřešení střetů zájmů, které například vyplývají z kumulování politických funkcí a kontroly nad sdělovacími prostředky, a zejména aby vlastníci mediálních konglomerátů, kteří jsou příjemci zisku, byli vždy veřejně známí, aby se střetu zájmů zamezilo; vyzývá k účinnému provádění pravidel k zajištění transparentnosti a spravedlivých postupů pro financování sdělovacích prostředků a pro veřejné informační kampaně a sponzorství, aby se zaručilo, že reklama a sponzorství nebudou mít vliv na svobodu informací a projevu, pluralitu ani redakční linii sdělovacích prostředků, a vyzývá Komisi, aby tyto záležitosti řádně monitorovala;
17. zdůrazňuje, že i přes využívání politiky hospodářské soutěže prostřednictvím nařízení EU o spojování podniků a zejména článku 21¹ tohoto nařízení, bylo vyjádřeno znepokojení nad tím, že tyto nástroje nekontrolují přiměřeně koncentraci vlastnictví sdělovacích prostředků z důvodu problémů s vymezením trhu, kdy v některých případech velké fúze sdělovacích prostředků různého typu zůstávají pod úrovní obratu stanoveného v rámci politiky EU pro oblast hospodářské soutěže;
18. zdůrazňuje, že tržní síla mediálního průmyslu nespočívá pouze v monopolním vytváření cen, ale rovněž v politickém vlivu, který vede k „regulačnímu zajetí“, čímž se ještě více komplikuje možnost oslabit ty subjekty, které si již své dominantní postavení vytvořily; vyzývá k tomu, aby byly v mediálním průmyslu stanoveny nižší prahové hodnoty v oblasti hospodářské soutěže, než je tomu u jiných trhů;
19. připomíná Komisi, že v minulosti byla při různých příležitostech žádána o možnost zavedení právního rámce pro předcházení koncentraci vlastnictví a zneužívání dominantního postavení; vyzývá Komisi, aby navrhla konkrétní opatření na ochranu plurality sdělovacích prostředků, včetně právního rámce pro pravidla vlastnictví sdělovacích prostředků, jejichž prostřednictvím by se zavedly minimální standardy pro členské státy;
20. zdůrazňuje, že je důležité, aby byla zaručena ochrana nezávislosti novinářů jak před tlakem, který na ně vyvíjejí editoři, vydavatelé či vlastníci, tak tlakem vnějším, jenž mohou vyvíjet politické nebo ekonomické lobby či jiné zájmové skupiny, a poukazuje na význam redakčních kodexů chování týkajících se vydavatelské nezávislosti, jelikož brání vlastníkům, zúčastněným stranám, vládám a vnějším zúčastněným stranám v zasahování do obsahu zpráv; zdůrazňuje, že je důležité, aby právo na svobodu projevu bylo vykonáváno bez jakékoli diskriminace a na základě rovnosti a rovného zacházení; zdůrazňuje skutečnost, že právo na přístup k veřejným dokumentům a informacím je pro novináře a občany zásadní, a vyzývá členské státy, aby stanovily řádný a rozsáhlý právní rámec ohledně svobodného přístupu k vládním informacím a přístupu k dokumentům veřejného zájmu; požaduje, aby členské státy poskytly právní záruky ohledně plného zabezpečení důvěrnosti zdrojů, a vyzývá k tomu, aby se v této oblasti uplatňovala judikatura Evropského soudu pro lidská práva, a to i v případě oznamování protiprávního

¹ Tento článek stanoví, že vnitrostátní orgány mohou chránit „oprávněné zájmy“ přijetím vnitrostátních předpisů na ochranu plurality sdělovacích prostředků.

jednání informátory;

21. vyzývá tomu, aby byli novináři chráněni před tlakem, zastrašováním, pronásledováním, hrozbami a násilím, a připomíná, že investigativní novináři v důsledku své činnosti často čelí výhrůzkám, fyzickým napadením a útokům; zdůrazňuje, že je důležité zajistit spravedlnost a bojovat proti beztrestnosti takových činů; zdůrazňuje rovněž jejich negativní dopad na svobodu projevu, což vede k autocenzuře médií; zdůrazňuje, že investigativní žurnalistika pomáhá monitorovat demokracii a řádnou správu a také odhalovat nekalé praktiky a trestné činy, a může tak být nápomocna soudním orgánům; naléhavě žádá členské státy a EU, aby podporovaly a prosazovaly investigativní a etickou žurnalistiku ve sdělovacích prostředcích vytvářením profesních standardů a náležitých opravných prostředků, zvláště pomocí odborného vzdělávání a kodexů chování zavedených sdruženími a svazy sdělovacích prostředků;
22. vyzývá členské státy, aby přijaly právní předpisy, které by zamezily pronikání příslušníků zpravodajských služeb do redakcí zpravodajství, jelikož tyto praktiky do velké míry ohrožují svobodu projevu, protože umožňují dohled na redakce zpravodajství a vytvářejí atmosféru nedůvěry, brání získávání informací a ohrožují zachování důvěrnosti zdrojů a ve svém důsledku svádí k šíření dezinformací a k manipulaci veřejnosti a poškozují důvěryhodnost sdělovacích prostředků;
23. zdůrazňuje, že roste počet novinářů zaměstnaných za nejistých podmínek, bez sociálních jistot obvyklých na trhu práce, a vyzývá ke zlepšení pracovních podmínek osob zaměstnaných ve sdělovacích prostředcích; zdůrazňuje, že členské státy musí zajistit, aby pracovní podmínky novinářů byly v souladu s ustanoveními Evropské sociální charty; zdůrazňuje, že pro novináře jsou důležité kolektivní smlouvy a zastoupení novinářských kolektivů v odborových svazech, které musí být povoleno všem zaměstnancům, i když jsou členy malých skupin, pracují v malých podnicích nebo mají nestandardní formy smluv, jako jsou krátkodobé nebo dočasné smlouvy, jelikož jistota zaměstnání umožňuje vyjednat se a jednat společně a snadněji a účinněji prosazovat své profesní standardy;
24. zdůrazňuje, že je třeba prosazovat etickou žurnalistiku ve sdělovacích prostředcích; vyzývá Evropskou komisi, aby navrhla nástroj (např. prostřednictvím doporučení, jako doporučení ze dne 20. prosince 2006 o ochraně nezletilých osob a lidské důstojnosti a o právu na odpověď v souvislosti s konkurenceschopností evropského průmyslu audiovizuálních a on-line informačních služeb) pro zajištění toho, aby členské státy vyzvaly odvětví sdělovacích prostředků k vypracování profesních standardů a etických kódů, které zahrnou povinnost uvádět a rozlišovat ve zpravodajství mezi fakty a názory, nutnost přesnosti, nestrannosti a objektivity, respektování soukromí, povinnost opravit mylné informace a právo na odpověď; tento rámec by měl předpokládat vytvoření nezávislého regulačního orgánu pro odvětví sdělovacích prostředků, který by fungoval nezávisle na politických či jiných vnějších zásazích a který by mohl řešit stížnosti týkající se tisku, jež by se opíraly o profesní standardy a etické kódy, a měl by pravomoc uvalit přiměřené sankce;
25. vyzývá členské státy, v nichž je pomluva trestným činem, aby ji co nejdříve dekriminlizovaly; vyjadřuje politování nad tím, že novináři a sdělovací prostředky v mnoha členských státech jsou vystaveni tlaku, násilí a pronásledování, a to i během demonstrací a veřejných událostí, což vyvolává obavy evropských a mezinárodních organizací, akademické obce a občanské společnosti; zdůrazňuje, že je důležité vést

dialog s příslušnými orgány s cílem zajistit, aby svoboda sdělovacích prostředků a nezávislost nebyla ohrožována, kritické hlasy nebyly potlačovány a zaměstnanci donucovacích orgánů respektovali úlohu sdělovacích prostředků a zajistili, aby novináři mohli podávat své informace svobodně a aniž by jim hrozilo nebezpečí;

26. zdůrazňuje, že je důležité zřídit samoregulační orgány sdělovacích prostředků, jako jsou komise pro řešení stížností a veřejní ochránci práv, a podporuje praktické kroky „zdola“ iniciované evropskými novináři na ochranu jejich základních práv zřízením centra bezplatného poradenství pro dokládání domnělého porušování těchto práv, zejména svobody projevu (v souladu s pilotním projektem, který byl přijat na plenárním zasedání jako součást postoje Parlamentu k návrhu rozpočtu na rok 2013 dne 23. října 2012);
27. zdůrazňuje, že jsou zapotřebí pravidla týkající se politických informací v celém odvětví audiovizuálních sdělovacích prostředcích s cílem zajistit spravedlivý přístup k jednotlivým politickým soupeřům, názorům a hlediskům, zejména pokud jde o volby a referenda, a zajistit tak, aby si občané mohli vytvořit vlastní názor, aniž by byli vystaveni jednomu dominantnímu subjektu ovlivňujícímu veřejné mínění; zdůrazňuje, že regulační orgány musí tato pravidla náležitě prosazovat;
28. zdůrazňuje, že základní právo na svobodu projevu a svobodu sdělovacích prostředků není vyhrazeno pouze pro tradiční sdělovací prostředky, ale zahrnuje rovněž sociální média a všechny formy nových sdělovacích prostředků; zdůrazňuje, že je nutné zajistit svobodu projevu a informací na internetu, zejména zaručením neutrality sítě, a vyzývá proto EU a členské státy k zajištění toho, aby tato práva a svobody byly plně respektovány na internetu v souvislosti s neomezeným přístupem k informacím a s jejich poskytováním a šířením; varuje před snahami veřejných orgánů požadovat registraci či povolení nebo omezovat obsah, který považují za škodlivý; uznává, že poskytování internetových služeb veřejnoprávními sdělovacími prostředky je jedním z jejich úkolů při zajišťování přístupu občanů k informacím, aby měli možnost utvářet si své názory na základě různých zdrojů;
29. zdůrazňuje rostoucí význam agregátorů informací, vyhledávačů a jiných mezičlánků šíření informací a zpravodajských obsahů na internetu a přístupu k nim a vyzývá Komisi, aby tyto internetové aktéry zahrnula do regulačního rámce EU při provádění přezkumu směrnice o audiovizuálních službách s cílem vyřešit problémy s rozlišováním obsahů a zkreslením při výběru zdroje;
30. vyzývá Komisi a členské státy, aby v rámci politiky Komise v oblasti mediální gramotnosti věnovaly dostatečnou pozornost významu, který mají sdělovací prostředky pro vzdělávání občanů, jimž mají poskytovat dovednosti v oblasti kritického výkladu a výběru nestále rostoucího objemu informací;
31. vyzývá Komisi, aby prověřila, zda členské státy udělují své vysílací licence na základě objektivních, transparentních, nediskriminačních a vyvážených kritérií;
32. zdůrazňuje význam a naléhavost každoročního sledování svobody a plurality sdělovacích prostředků ve všech členských státech a každoročního podávání zpráv o této problematice na základě podrobných standardů vypracovaných Radou Evropy a OBSE a přístupu založeném na hodnocení rizik a ukazatelů vytvořených nezávislou studií, o jejíž vypracování požádala Komise, a to ve spolupráci s nevládními organizacemi, zúčastněnými subjekty a odborníky, včetně sledování a dohledu nad vývojem právních předpisů v oblasti sdělovacích prostředků a jejich změn a dopadu, který mají jakékoli

předpisy přijaté v členských státech pro zajištění svobody sdělovacích prostředků, zejména v souvislosti se zásahy státu, ale i osvědčenými postupy pro vymezení standardů veřejné služby, a to jak v rámci veřejných, tak i soukromých kanálů; zdůrazňuje, že je důležité obeznámit s těmito společnými evropské standardy širokou veřejnost; domnívá se, že Komise, Agentura pro základní práva a Středisko pro pluralitu a svobodu sdělovacích prostředků Evropského univerzitního institutu musí pokračovat v tomto úkolu a zveřejňovat výroční zprávu s výsledky tohoto sledování; je přesvědčen, že by Komise měla představit zprávu Parlamentu a Radě a předložit návrhy veškerých kroků a opatření, které ze závěrů zprávy vyplynou;

33. je toho názoru, že je v pravomoci EU učinit legislativní opatření pro zajištění, ochranu a prosazování svobody projevu a informací, svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků, a to přinejmenším do té míry, jak je tomu v souvislosti s ochranou nezletilých osob, lidské důstojnosti, kulturní rozmanitosti, přístupem občanů k informacím nebo zpravodajství o důležitých událostech, prosazováním práv osob s postižením, ochranou spotřebitelů v souvislosti s komerční komunikací a právem na odpověď, které spadají do oblasti působnosti směrnice o audiovizuálních mediálních službách; zároveň je přesvědčen, že jakékoli nařízení by mělo být navrženo na základě podrobné a pečlivé analýzy situace v EU a jejích členských státech, pokud jde o problémy, které je třeba řešit, a nejlepší způsoby jejich řešení; je přesvědčen, že nelegislativní iniciativy, jako je sledování, samoregulace, kodexy chování, stejně jako případné uplatnění článku 7 SEU, by se měly uskutečňovat, jak požadovala většina zúčastněných stran, s ohledem na to, že některé z nejnápadnějších hrozeb pro svobodu sdělovacích prostředků v některých členských státech vychází z nově přijatých právních předpisů;
34. znovu vyzývá Komisi, aby provedla přezkum a změny směrnice o audiovizuálních mediálních službách a rozšířila její oblast působnosti o minimální standardy, pokud jde o dodržování, ochranu a podporu základních práv na svobodu projevu a na informace, svobodu sdělovacích prostředků a jejich pluralitu, a aby zajistila plné uplatňování Listiny základních práv, Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a související jurisprudence v oblasti sdělovacích prostředků, protože cílem směrnice je vytvořit pro audiovizuální mediální služby oblast bez vnitřních hranic a současně zajistit vysokou úroveň ochrany cílů obecného zájmu, jako je zavedení řádného legislativního a správního rámce, který zaručí účinnou pluralitu¹; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby provedla přezkum a změny směrnice o audiovizuálních mediálních službách – po vzoru toho, jak bylo učiněno v souvislosti s regulačními orgány v rámci elektronických komunikací – s cílem zajistit, aby vnitrostátní regulační orgány byly nezávislé, nestranné a transparentní, pokud jde o rozhodovací procesy, vykonávání jejich povinností a pravomocí a monitorování, a účinně financované pro výkon svých činností, a že budou mít k dispozici náležitě sankční pravomoci, aby bylo zajištěno provádění jejich rozhodnutí;
35. vyzývá Komisi, aby do hodnocení a přezkumu směrnice audiovizuálních médií zahrнула rovněž ustanovení o transparentnosti vlastnictví sdělovacích prostředků, jeho koncentraci, o pravidlech týkajících se střetů zájmů s cílem předcházet nepřiměřenému vlivu politických a ekonomických sil na sdělovací prostředky a o nezávislosti orgánů dohledu nad sdělovacími prostředky; vyzývá Komisi, aby zahájila přípravu sdělení o zavádění ukazatelů mediální plurality v členských státech EU, které již byly

¹ EÚLP, Centro Europa 7, 7. června 2012, odst. 134.

vypracovány nezávislou studií „Ukazatele mediální plurality v členských státech – směrem k přístupu založenému na hodnocení rizik a na základě navrhovaných tří kroků“ z ledna 2007; následovat by měly rozsáhlé veřejné konzultace se všemi zapojenými stranami, mimo jiné v návaznosti na zprávu Skupiny na vysoké úrovni pro svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků, a především vypracování návrhu pro stanovení zásad EU pro pluralitu a svobodu sdělovacích prostředků;

36. vyzývá členské státy, aby okamžitě přistoupily k reformám s cílem dosáhnout těchto cílů; vyzývá Komisi, aby jednoznačně stanovila pravomoci regulačních orgánů sdělovacích prostředků, zejména pokud jde o regulaci a monitorování, a aby sledovala, zda jsou v souladu s požadavky nezbytnosti a přiměřenosti při udělování sankcí; připomíná, že je důležité přizpůsobit obsah působnosti nařízení specifické povaze jednotlivých sdělovacích prostředků;
37. vyzývá vnitrostátní regulační orgány, aby na úrovni EU spolupracovaly a koordinovaly svou činnost v záležitostech týkajících se sdělovacích prostředků, například vytvořením asociace evropských regulačních subjektů v oblasti audiovizuálních mediálních služeb, a aby harmonizovaly status vnitrostátních regulačních orgánů podle článků 29 a 30 směrnice o audiovizuálních mediálních službách, tím, že zajistí jejich nezávislost, nestrannost a transparentnost, a to jak v rámci rozhodovacích procesů a výkonu jejich pravomocí, tak v rámci monitorovacích procesů, a aby jim poskytly odpovídající pravomoci k udělování sankcí, aby se zajistilo, že jejich rozhodnutí budou prováděna;
38. vyzývá Komisi, Radu a členské státy, aby přijaly vhodná a včasná, přiměřená a pokroková opatření, pokud jde o problémy související se svobodou projevu a informací a sdělovacích prostředků a o pluralitu v EU a jejích členských státech;
39. je přesvědčen, že v případě dalších přistoupení k EU by měl být kladen větší důraz na ochranu svobod a na svobodu projevu, jež jsou obecně považovány za součást lidských práv a demokratické podmíněnosti kodaňských kritérií; vyzývá Komisi, aby i nadále sledovala výkonnost a pokrok kandidátských zemí EU, pokud jde o ochranu svobody sdělovacích prostředků;
40. vyzývá Komisi k zajištění toho, aby kritéria založená na pluralitě sdělovacích prostředků a odpovědnosti byla zahrnuta do každého posouzení dopadů, které bude vypracováno v rámci nových iniciativ legislativních návrhů;
41. vyjadřuje obavy nad nedostatečnou transparentností v oblasti vlastnictví sdělovacích prostředků v Evropě, a vyzývá tudíž Komisi a členské státy, aby zajistily transparentnost v oblasti vlastnictví a řízení sdělovacích prostředků a chopily se iniciativy v této oblasti, především tím, že po vysílacích, tiskových a podobných sdělovacích prostředcích budou požadovat, aby vnitrostátním orgánům dohledu nad sdělovacími prostředky, firemním registrům a veřejnosti předkládaly dostatek přesných a aktuálních informací o vlastnických subjektech, což umožní identifikovat skutečné a koncové vlastníky a spoluvlastníky sdělovacích prostředků, obeznámit se s jejich životopisy a zdroji financování, například dalším rozvojem databáze Mavise a jejím zapojením do jednotného evropského rejstříku s cílem zjišťovat přílišnou koncentraci vlastnictví sdělovacích prostředků, předcházet tomu, aby mediální organizace sledovaly skryté zájmy, a umožnit občanům kontrolovat, jaké zájmy za jejich sdělovacími prostředky stojí; vyzývá Komisi a členské státy, aby kontrolovaly a sledovaly, zda členské státy využívají veřejné prostředky určené pro veřejnoprávní sdělovací prostředky transparentně a

v naprostém souladu s Protokolem 29 ke Smlouvám; je přesvědčen, že transparentnost vlastnictví je základní součástí pluralismu sdělovacích prostředků; vyzývá Komisi, aby sledovala a podporovala pokrok v prosazování rozsáhlejší výměny informací o vlastnictví sdělovacích prostředků;

42. zdůrazňuje, že svoboda sdělovacích prostředků by měla rovněž zahrnovat svobodu přístupu k nim zajištěním účinného připojení a přístupu k širokopásmovému internetu pro všechny evropské občany v rozumném časovém horizontu a za rozumné náklady, a to prostřednictvím dalšího rozvoje bezdrátové technologie, včetně satelitních, které umožňují připojení k internetu;
43. klade důraz na to, že podle jurisprudence Evropského soudu pro lidská práva mají veřejné orgány povinnost podle článku 10 Evropské úmluvy o lidských právech chránit svobodu projevu jako jednu z podmínek fungující demokracie, jelikož „skutečně účinné uplatňování některých svobod nezávisí pouze na povinnosti státu nezasahovat, ale může vyžadovat pozitivní ochranná opatření“;
44. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, Evropské agentuře pro základní práva, OBSE, Radě ministrů a parlamentnímu shromáždění Rady Evropy, Benátské komisi a komisaři pro lidská práva.